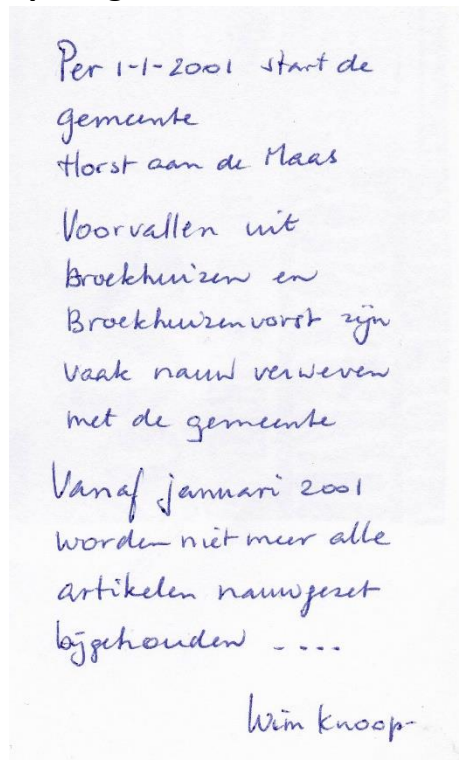

Epiloog

Per 1-1-2001 start de
gemeente
Horst aan de Maas

Voorvallen uit
Broekhuizen en
Broekhuizen vorst zijn
vaak nauw verweven
met de gemeente

Vanaf januari 2001
worden niet meer alle
artikelen nauwgezet
bijgehouden - - -

Wim Knoop

We zijn aan het einde gekomen van de jaren waarover Wim Knoop zijn plakboeken bijhield. Dat na 2002 geen vervolg meer aan de boeken is gegeven heeft te maken met de opheffing van de zelfstandige gemeente Broekhuizen.

Het was uiteraard niet mogelijk alle gebeurtenissen in de artikelen te vermelden. Noodzakelijkerwijs moest worden geselecteerd. Wat vrijwel altijd is opgenomen zijn "de dingen die voorbijgaan en er niet meer zijn". Ook gebeurtenissen die de tijdgeest ademden, maar waar nu anders tegenaan wordt gekeken, werden vermeld. Evenals nieuwe verenigings-, politieke- en economische activiteiten. Jaarlijks terugkerende gebeurtenissen zijn niet opgenomen, behalve als zich een bijzonderheid voordeed, of een lustrum werd gevierd.

Een aantal van die jaarlijkse activiteiten vindt ook nu nog plaats, zoals het carnaval, waarvan ieder jaar het hele programma in de boeken is opgenomen.

Ook de Geitenkermis kreeg daarin ruim aandacht. Evenals de jongens- en meisjeskampen, en de door de jonge deelnemers gemaakte verslagen.

In de loop van de jaren bleek dat het vinden van bestuursleden en leiding bij het jeugdwerk regelmatig een probleem vormde. Een enkele keer is vermeld dat het jeugdwerk niet voortgezet zou kunnen worden als zich geen nieuwe vrijwilligers aan zouden melden. Dat gebeurde dan blijkbaar toch. Maar de ene crisis was nog niet opgelost, of een paar jaar later deed zich de volgende al weer voor.

De voorgaande opsomming is niet uitputtend, de lezer kent ongetwijfeld de diverse andere jaarlijkse evenementen.

Om de vier jaar vonden verkiezingen voor de gemeenteraad plaats. De aanloop en de uitslag gaf vaak reden om daarover verslag te doen.

De gebeurtenissen in de gemeenteraad en de gevolgen van de besluitvorming (in positieve of negatieve zin voor betrokkenen) hebben regelmatig aandacht gekregen. Omdat in de beschreven periode enkele wethouders lange tijd op het pluche hebben gezeten, zijn zij diverse malen genoemd.

Buiten de plaatselijke politici kwamen twee personen met een zekere regelmaat in de boeken terug. De eerste is Frank Lambriks, rector van een scholengemeenschap, die frequent ingezonden stukken naar de regionale kranten zond, of daarin werd geïnterviewd. Vooral als het Ministerie van Onderwijs

weer nieuwe plannen had bedacht, waarover Lambriks van mening was dat die niet in het belang van het onderwijs of de leerlingen waren “Maatregelen die het ministerie aankondigt hebben twee dingen gemeen. Ze vertonen geen samenhang en zijn vooral bedoeld om geld in het laatje te brengen.

Geen enkel beroep is door de overheid zo zwaar aangepakt als dat van de leraren. Op drie plaatsen hebben ze salaris ingeleverd, hun sociale status is omlaag gehaald, de arbeidsomstandigheden zijn verzwaard”.

Hij schrijft in 1988 een aanklacht tegen de regering, het parlement en de onderwijsinspectie wegens “onverantwoord gedrag jegens onze kinderen, onze toekomst, onze maatschappij”. Behalve kritiek op het onderwijsbeleid deed hij ook een aantal aanbevelingen voor een nieuwe structuur in een poging tot wederopbouw van het onderwijs.

Ook was hij tegen de “slag om de leerlingen” die gevoerd werd met toenemende reclamepraktijken zoals posters, brochures, advertentiecampaagnes, krantenartikelen. En van een skivakantie vond hij dat die niets te maken heeft met de kwaliteit van een school. Het geld kon naar zijn mening beter worden besteed aan het onderwijs.

De tweede vaker voorkomende dorpsgenoot is Nard Reijnders, waarover gedurende vele jaren artikelen in de boeken zijn opgenomen.

Reijnders kreeg al op jonge leeftijd piano- en saxofoonlessen. Hij studeerde klarinet en schoolmuziek aan het Conservatorium Maastricht en saxofoon en compositie aan het Conservatorium Rotterdam.

Zijn eerste landelijke succes was het nummer “ik ben zo blij dat ik je niet vergeten ben”, dat hij met Joost Nuissl, de Vorster kapel en het dameszangkoor maakte.

Hij werkte met veel bekende artiesten zoals Robert Long, Mini en Maxi, Jaap van Zweden.

Hij schreef muziek voor televisie en radioprogramma's, toneelstukken en films. Reijnders arrangeerde en produceerde ook veel muziek voor de beroemde tekenfilmserie Alfred Jodocus Kwak en voor de theatervoorstelling Peter en de Wolf.

Samen met zijn zus Vonne en Martijn Alsters richtte hij het kamermuziekgezelschap Canapé op. Hij maakte 23 jaar, tot 2001, deel uit van het gezelschap van Herman van Veen. In die periode trad hij op in grote theaters zoals Carnegie Hall in New York, Olympia in Parijs, Konzerthaus in Wenen, theaters op Broadway, theater Carré en in vele andere plaatsen in de wereld. Samen met pianist Erik van der Wurff heeft hij in die jaren een groot deel van de muziek voor Van Veen's theatershows, cd's en andere activiteiten gemaakt.

Sportuitslagen en wedstrijdverslagen zijn nauwelijks in de boeken opgenomen. Knoop vertelde dat er meerder personen in de dorpen waren die daaraan aandacht besteedden.

Wel in de boeken opgenomen, maar niet in de artikelen vermeld, zijn de vele familieberichten zoals koperen-, zilveren- en gouden bruiloften, overlijdensadvertenties en dankbetuigingen, en advertenties voor te koop staande huizen. Huwelijksaankondigingen werden soms na enige tijd gevolgd door het bericht van de geboorte van het eerste kind.

Bij het bezien van de besproken jaren valt op hoe belangrijk de plaats van de (sport)verenigingen in de gemeenschap was. De verenigingen boden veel jonge en oudere inwoners ont- en inspanning.

Tot deze verenigingen behoren ook de onder de koepel SCA vallende organisaties. Mimi Clabbers is jarenlang bestuurslid van deze koepel geweest. Zij en de vele andere bij de verenigingen betrokken personen hebben in de beschreven jaren een belangrijke bijdrage aan de gemeenschap geleverd, en doen dat vaak ook nu nog.

- De Stichting S.C.A. (Stichting Sociale Culturele en Ontspanningsactiviteiten) Broekhuizen en Broekhuizenvorst. Onder deze Stichting S.C.A. vallen de volgende groeperingen:
- Het Katholiek Meisjesgilde KMG
  - Het Kindervakantiewerk
  - Het Jeugdvakantiewerk waaronder het tentenkampmateriaal
  - Jeugdcarnavaal Broekhuizenvorst
  - Tina Mosa
  - Ballet en Jazzballet
  - Toneelgroep Aura
  - Speelplaats Sef van Megenlaan
  - Buurtvereniging Sef van Megenlaan
  - Buurtvereniging Genenberg
  - Buurtvereniging Ellenberg
  - Organisatie St. Maartensvuur
  - Wandeldriedaagse
  - Damesgymclub

En wat zou de gemeenschap zijn zonder de zang- en muziekgezelschappen, fanfares en Joekskapellen. Zij waren aanwezig bij talrijke gebeurtenissen, die ze met hun klanken opvrolijkten, en zijn ook nu nog steeds belangrijk voor de dorpen.

Dat hun activiteiten zich niet tot de dorpen beperkten, blijkt uit de reislust, ook naar het buitenland, die regelmatig de kop op stak. Ook ontvingen ze geregeld bezoekers uit het buitenland.

Regelmatig wonnen vooral de muziekverenigingen prijzen. Soms werd zelfs het Nederlandse kampioenschap behaald, zoals door de Vorster kapel in 1973 en 1975, en de fanfare St. Nicolaas in 1981.

Bij het winnen van een prijs, promotie, lustrum, carnavalsactiviteit etc. hoorde natuurlijk een welverdiende receptie. Maar een enkele keer misschien ook een beetje ingegeven indachtig de woorden van Godfried Bomans?: "Limburgers hebben de onbedwingbare neiging elkaar te complimenteren".

Mini-Koerier

MEDEDELINGENBLAD VOOR DE GEMEENTE BROEKHUIZEN

REDAKTIE : Ellenberg 14, Broekhuizen, Telefoon: 04763 - 1733.

BANK : Rabobank Broekhuizenvorst; nr. : 10.92.02.643.

GIRO : t.n.v. Mevr. M.J L. v.d. Linden-Cremers, Ellenberg 14, Broekhuizen, nr. 3851470.

KOPIE : ★ ★ ★ dinsdag 24.00 uur ★ ★ ★

De Historische Kring publiceerde artikelen in de Mini-Koerier over de jaarlijks terugkerende activiteiten zoals het ratelen op de zaterdag voor Pasen, de Pinksterblom, de sacramentsprocessie, Sint Maarten, etc. die allen een historische oorsprong hebben. De sacramentsprocessie werd in de beschreven jaren nog gehouden. Helaas is aan die eeuwenoude traditie een einde gekomen.

Ruime aandacht was er ook voor Oerlemans.

Na de bedrijfsbezetting in 1977 en de daarop volgende overname van Depex door Oerlemans, ging het bedrijf verder onder de naam Oerlemans Diepvries Centrale. Niemand had toen kunnen bedenken dat het in 2002 een internationaal bedrijf was geworden met vestigingen in Broekhuizenvorst, Venlo, Waalwijk, Polen, Hongarije, Engeland en Spanje. De onderneming behoorde op dat moment tot de top vijf van Europa.

De expansie in Broekhuizenvorst, en de daarmee verband houdende stank- en geluidsoverlast, veroorzaakte wel regelmatig spanningen met de omwonenden.

Een aantal onderwerpen vergde en vergt een lange adem.

Zo kende de gemeentelijke herindeling, die uiteindelijk in 2001 is gerealiseerd, een lange voorgeschiedenis. De herindeling was eigenlijk al vanaf de eerste boeken actueel.

De gemeente verkeerde jarenlang in een zodanig slechte positie dat ze die periode onder toezicht van de provincie was geplaatst. Het gemeentebestuur, de gemeenteraad en de inwoners waren er (mede om die reden) van overtuigd dat de gemeente Broekhuizen op termijn niet zelfstandig zou kunnen voortbestaan.

De herindeling is onder andere in 1985 door de provincie op de agenda gezet. Maar dat voorstel is datzelfde decennium nog afgeblazen. Wel had de mogelijke herindeling tot gevolg dat burgemeester Vermaaten in 1985 "slechts" waarnemer in Broekhuizen werd. Ook zijn opvolgster mevr. Kersten werd burgemeester van zowel Grubbenvorst als Broekhuizen.

Over de herindeling is diverse keren bericht. Opvallend was dat daarbij in de loop van de tijd diverse opties ter sprake kwamen. In wisselende samenstelling werd over (en soms met) diverse buurgemeenten gesproken. Vaak ging het over een Maasdorpengemeente: Broekhuizen, Meerlo-Wanssum, Lottum. Maar ook andere samenstellingen werden genoemd. Soms in combinatie met Grubbenvorst, soms met Horst, een enkele keer ook met Sevenum.

Andere meerjarige onderwerpen:

De restauratie van het kasteel Ooijen werd voor het eerst genoemd in de jaren tachtig.

De aanleg van het fietspad naar Horst speelde al in de vorige eeuw.

De aanleg van het fietspad van Lottum naar Broekhuizen en Broekhuizenvorst is in de beschreven jaren gereed gekomen. Van het plan om die door te trekken naar Blitterswijk is niets terechtgekomen. Misschien dat er nog eens een fietspad komt in het kader van het project oude Maasarm Ooijen-Wanssum?

Waarmee ook dat project is genoemd. En daarmee de beveiliging tegen hoog water, dat al sinds 1993/1995 actueel is.

Ook de realisatie van de nieuwe accommodaties (de multifunctionele eenheden) kent een lange voorgeschiedenis, die in diverse jaargangen is beschreven.

Terugkijkend kan worden geconcludeerd dat het de moeite loont om vast te houden aan reële wensen en te strijden voor de realisatie daarvan.

Dit is het laatst artikel en is in april geschreven. De boeken van Wim Knoop zijn aan de Historische Kring overgedragen.

Een woord van dank is hier op zijn plaats.

Aan **Wim Knoop** voor de overdracht van zijn plakboeken, en voor zijn adviezen;

Aan **Jeu Derikx** voor het beantwoorden en completeren van vragen over voorvallen en het vervolg daarop;

Aan **Geert Hermans**, van Adfold, de uitgever van de Koerier, voor het publiceren van de artikelen en voor de opmaak daarvan.

Ik eindig met een variant op de uitspraak van de rijdende rechter: dit was het en hiermee zult u het moeten doen.